

Ruisrockin taiasta toruihin

Kertomus Ruisrockista *Turun Sanomissa*

Riina Koski

Kandidaattitutkielma

Median, musiikin ja taiteen tutkimuksen koulutusohjelma, mediatutkimus

Historian, kulttuurin ja taiteiden tutkimuksen laitos

Humanistinen tiedekunta

Turun yliopisto

Joulukuu 2024

Turun yliopiston laatu järjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu

Turnitin OriginalityCheck –järjestelmällä

Kandidaatintutkielma

Median, musiikin ja taiteen tutkimuksen tutkinto-ohjelma, mediatutkimus

Riina Koski

Ruisrockin taiaista toruihin, Kertomus Ruisrockista *Turun Sanomissa*

Sivumäärä: 26

Tässä kandidaattitutkielmassa tutkin millainen kertomus Ruisrockista syntyy *Turun Sanomissa*. Aineistona on vuosina 2012, 2018 ja 2024 *Turun Sanomien* Ruisrockia käsittelevät artikkelit. Aineiston artikkelit valitsin jokaiselta vuodelta Ruisrock-viikon maanantaista Ruisrockin jälkeisen viikon sunnuntaihin, eli kahden viikon ajalta. Aineistoon valikoin yhteensä 71 Ruisrockia käsittelevää artikkelia. Sisällönanalyysin keinoin muodostin aineistosta kuusi yläluokkaa. Tutkielmani teoreettisena viitekehyksenä ja aineistoni analyysin tukena toimii tarinallinen journalismi. Tutkielman analyysiosuudessa esittelen aineiston sisällönanalyysissä nousseita teemoja kronologisesti muodostaen Ruisrockin kertomuksen.

Tutkielmani perusteella Ruisrockista kerrotaan vuosittain samankaltaista kertomusta, joka alkaa tunnelman nostatuksella ennen festivaaleja, jatkuu iloisten festivaalivierailijoiden kuvaamisella Ruisrockin aikana, mutta päättyy lopulta aiheutettuihin häiriöihin ja rikostilastoihin. Ruisrockista vaikuttaa tutkielmani perusteella muodostuneen mallitarina, jota toistetaan vuosittain ja johon liittyvistä teemoista kirjoitetaan, vaikkei jokaisena vuonna kaikista aiheista uutisoitavaa olisikaan. Tämä todistaa sen, miten voimakas tarinoiden todistusvoima on ja kuinka kertomukset ovat vakiintunut tapa jäsentää maailmaa.

Avainsanat: tarinallinen journalismi, ruisrock

Sisällysluettelo

1	Johdanto	4
2	Ruisrock <i>Turun Sanomissa</i>	6
2.1	Aineiston esittely ja sisäänottokriteerit	6
2.2	Aineistolähtöinen sisällönanalyysi	8
3	Tarinallisuus journalismissa	10
3.1	Tarinallisen journalismin piirteitä	10
3.2	Yksittäisten tarinoiden luoma kertomus	11
4	Ruisrockin nouseva tunnelma	14
4.1	Vinkkejä festivaaliosallistujille	14
4.2	Esiintyjät	15
4.3	Ruisrock tapahtumana	16
5	Ruisrockin tunnelma laskee	18
5.1	Rikokset ja häiriöt	18
5.2	Festivaalikokemukset	19
6	Lopuksi	21
	Lähteet	23

1 Johdanto

Turun Ruissalon saaren virkistysalueena toimiva Kansanpuisto muuttuu vuosittain heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna festivaalialueeksi, kun satatuhatpäinen yleisö suuntaa nauttimaan Turun vanhimmista festivaaleista. Tapahtuma saa paljon palstatilaa paikallislehti *Turun Sanomissa* ja herättää keskustelua sekä mielenkiintoa. Tässä tutkielmassa tutkin sitä, mitä *Turun Sanomissa* kirjoitetaan Ruisrockista ja millainen kertomus Ruisrockista syntyy kirjoitettujen artikkelien pohjalta. Tutkielmani aineistonani on *Turun Sanomien* artikkeleja vuosilta 2012, 2018 ja 2024.

Aihe herätti mielenkiintoni, kun vuonna 2024 Ruisrock viikonlopun sunnuntaina luin *Turun Sanomien* artikkelin koskien Ruisrockin aiheuttamaa meluhaittaa. Artikkelia lukiessani minulle tuli olo, että meluhaittaa koskeva kirjoittelu kuuluu Ruisrockiin. Halusin selvittää tutkielmassani, onko kirjoittamisessa toistuvia kaavoja ja muodostuuko Ruisrockista jokin vuosittain toistettava mallikertomus.

Ruisrock alkoi Turku International Pop & Rock Festivaaleina vuonna 1970 ensimmäisenä suomalaisena kansainvälisenä rockfestivaalina (Kittilä, Mikkola 2020, 7). Monien mutkien ja talousvaikeuksien kautta vuodesta 2001 alkaen Ruisrockin järjestäjätahona on toiminut Vantaan festivaalit (Kittilä, Mikkola 2020, 251). Ruisrock kuvailee itseään tapahtuman internet-sivuilla seuraavasti:

Ruisrock on yksi Suomen vanhimmista kulttuuritapahtumista. Taianomaisesta tunnelmasta tunnettu festivaali järjestetään Turussa, Ruissalon Kansanpuistossa. Kolmipäiväisellä festivaalilla nautitaan monipuolisesta musiikki- ja taideohjelmasta sekä laadukkaista ravintolapalveluista. Ruisrock vie kävijänsä viikonlopun mittaiselle matkalle toiseen maailmaan, joka on täynnä iloa, ystävyyttä ja vapautta. Ruisrock on olemassa, jotta maailmassa olisi enemmän iloa ja onnellisuutta. (Ruisrock, 2024.)

Ruisrockia on tutkittu jonkun verran. Ari Närhi tarkastelee pro gradu -tutkielmassaan Rockfestivaalia uutisena. Aineistonaan hänellä on *Helsingin Sanomissa* vuosina 1970–1989 ilmestyneitä Ruisrockia käsitteleviä artikkeleita. (Närhi 1990.) Samoin Taija Kyheröisen pro gradu -tutkielmassa hyödynnetään aineistona myös Ruisrockia koskevia artikkeleja. Tutkielmassa selvitetään, kuinka Ruisrockiin suhtautuminen on muuttunut vuosilta 1970–1972 vuosiin 2004–2005 verrattuna. (Kyheröinen 2007.) Ruisrockin yleisön rakennetta tutkimuksessaan on puolestaan tarkastellut Timo Cantell (Cantell 1996). Millanoore puolestaan tutkii pro gradu -tutkielmassaan Ruisrockiin osallistuvien ystäväporukoiden

festivaalirituaaleja (Millasnoore 2021). Ruisrockin historiaa on esitelty esimerkiksi teoksessa *Ruisrock 1970–2020: Tarinat, totuudet ja myytit* (Kittilä & Mikkola 2020).

Ammattikorkeakoulussa Ruisrock on ollut käsittelyn kohteena lähes kolmessakymmenessä opinnäytetyössä. Aiheina on ollut esimerkiksi viestintä, verkkosivut, markkinointi ja ravintolat (ks. esim. Isomäki 2011, Kähkönen 2019, Rantanen 2014, Valtanen 2023).

Tutkielmani tavoite on selvittää, minkälainen kertomus Ruisrockista muodostuu *Turun Sanomien* tekstien perusteella. Aineistoni on *Turun Sanomissa* esiintyvät Ruisrockia koskevat tekstit. Tutkimuskysymykseni on: Millainen tarina Ruisrockista syntyy *Turun Sanomissa*? Hypoteesini on, että Ruisrockista on tietty tyyli kirjoittaa ja siitä muodostuu kertomuksellinen kaari. Lähtöoletukseni mukaan tietyistä teemoista kirjoitetaan tavan vuoksi, vaikka mitään erityistä ei olisikaan tapahtunut.

Johdannon jälkeen esittelen tutkielmani aineiston, sekä siitä sisällönanalyysin keinoin muodostetut yläluokat. Tämän jälkeen esittelen tutkielmani teoreettisen viitekehyksen. Analyysiosioissa esittelen sisällönanalyysin avulla aineistosta löydettyihin teemoihin perustuen Ruisrockin tapahtumat kronologisessa järjestyksessä muodostaen samalla kertomuksen Ruisrockista.

2 Ruisrock *Turun Sanomissa*

Tässä luvussa esittelen tutkielmani aineiston ja millä perusteilla aineisto on valikoitu. Aineistona toimii *Turun Sanomien* Ruisrockia koskevat artikkelit. Artikkelit valikoin aineistooni vuosilta: 2012, 2018 ja 2024. Halusin aineistoni käsittelevän 2000-luvun Ruisrockeja. Eritoten halusin valita tarkasteluun viimeisintä vuoden 2024 Ruisrockia. Muutoin valinta oli sattumanvaraisempaa. Aineiston valikointiin vaikutti se, ettei vuosina 2020 ja 2021 järjestetty Ruisrockia koronapandemian vuoksi, joten valitsin vuoden 2018 vuoden siitä syystä, että se oli ennen koronaa. Vuoden 2012 valitsin, koska tällöin kaikkien aineistoon valikoituneiden vuosien välissä olisi 6 vuotta aikaa.

2.1 Aineiston esittely ja sisäänottokriteerit

Aineisto sisältää yhteensä 71 Ruisrockia koskevaa artikkelia, jotka on julkaistu *Turun Sanomissa* vuosina 2012, 2018 tai 2024 Ruisrockviikolla, sekä viikko Ruisrockin jälkeen. Vuodelta 2012 poimittu aineisto on ajalta 2.–15.7. ja käsittää 31 artikkelia. Vuoden 2018 aineisto käsittää 2.–15.7. välisen ajan ja aineistoon valikoitui yhteensä 16 artikkelia. Vuoden 2024 aineisto käsittää 1.–14.7. välisen ajan ja artikkeleja valikoitui aineistoon yhteensä 24 kappaletta.

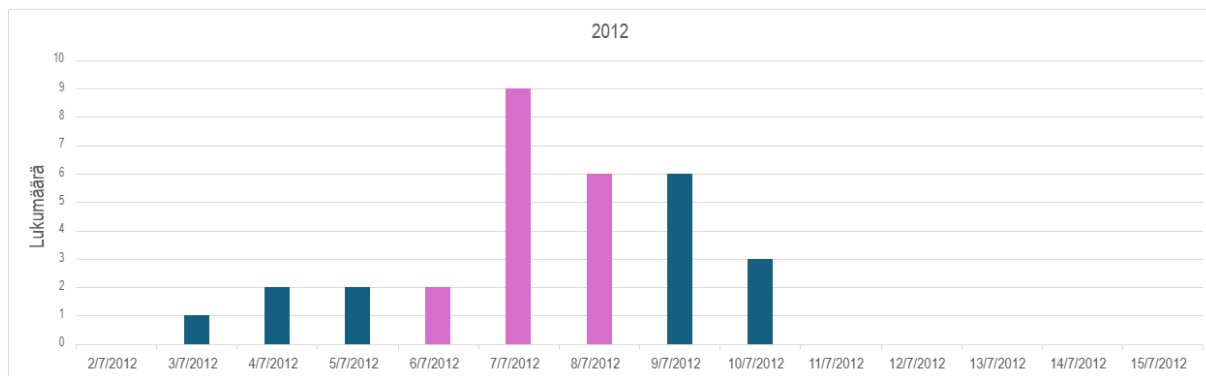
Aineistooni valikoituneet artikkelit keräsin *Turun Sanomien* näköislehtiarkistosta, selaamalla valikoiduilta aikajaksoilta joka päivän näköislehden ja tekemällä lehteen asiasanahaut ”Ruisrock” ja ”ruis”. Katkaistua ”ruis”-hakusanaa käytin sen vuoksi, että Ruisrockia kutsutaan myös ”Ruissiksi” tai saatetaan puhua Ruissalossa tapahtuvasta festivaalista.

Valitsin aineistooni *Turun Sanomien* julkaisemia artikkeleita. Aineistoon en valinnut ingressejä, mielipidepalstalla julkaistuja tekstejä, tekstiviestejä tai verkosta poimittuja tekstejä koskien Ruisrockia. Aineistoon en myöskään valinnut esimerkiksi *Turun Sanomat Extrassa* tai vain verkossa ilmestyneitä juttuja. Aineistooni en valinnut yleisiä gallupeja, joissa Ruisrock mainittiin, mutta Ruisrockista ja Ruisrockissa tehdyt gallupit valitsin aineistoon. Aineistoon en valinnut artikkeleja, joissa mainitaan Ruisrock, mutta jotka kertoivat muista aiheista.

Vuonna 2012 Ruisrock järjestettiin 6.–8.7. joten tutkielmani aineisto on ajalta 2.–15.7. *Turun Sanomissa* julkaistuja Ruisrockia koskevia artikkeleja valikoitui tutkielmaani yhteensä 31 kappaletta vuodelta 2012. Artikkeleista 22 julkaistiin Ruisrockviikolla ja 9 Ruisrockin

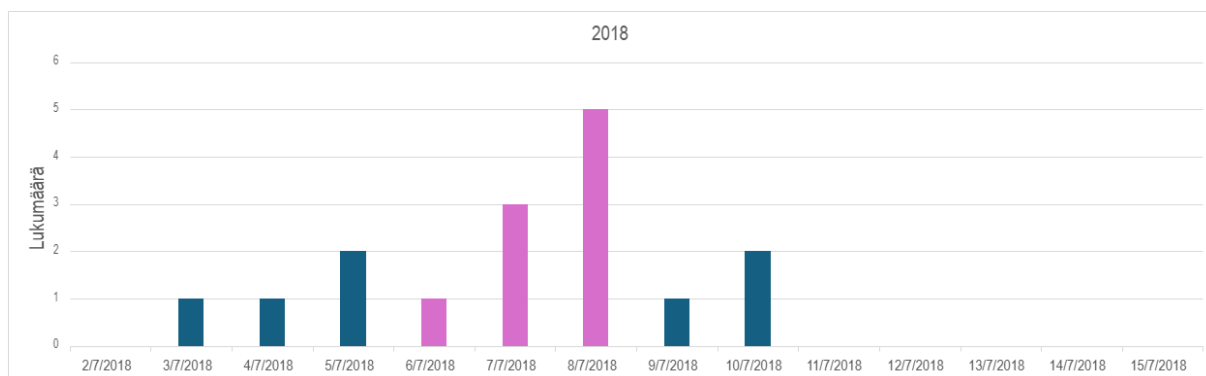
jälkeisellä viikolla. Ensimmäinen Ruisrockia käsittelevä artikkeli julkaistiin *Turun Sanomissa* Ruisrockia edeltävänä tiistaina ja viimeinen Ruisrockin jälkeisen viikon tiistaina. Ruisrock oli kulttuurisivujen teemana ajalla 5.–9.7., eli torstaista maanantaihin.

Taulukko 1. Vuoden 2012 Ruisrockia koskevien artikkelien määrä aineiston poimintajaksolla. Eri värillä on merkitty päivät kuvaamaan aikaa, jolloin Ruisrock järjestettiin.

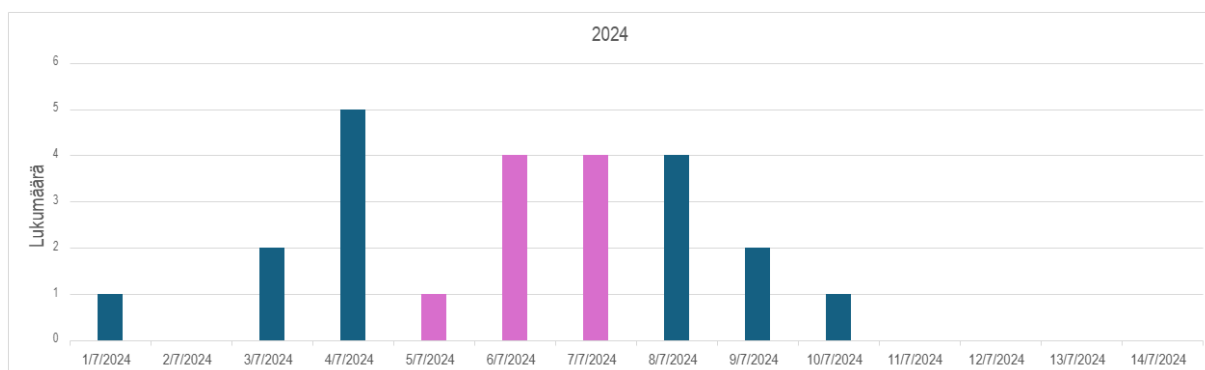
Vuonna 2018 Ruisrock järjestettiin 6.–8.7. ja aineistoni vuodelta 2018 on ajalta 2.–15.7. Vuonna 2018 *Turun Sanomissa* julkaisuista Ruisrockia koskevia artikkeleja valikoitui tutkielmani aineistoon yhteensä 16 kappaletta. Näistä Ruisrockviikolla julkaistiin 13 ja Ruisrockin jälkeisellä viikolla 3 kappaletta. Ensimmäinen Ruisrockia käsittelevä artikkeli julkaistiin Ruisrockia edeltävänä tiistaina ja viimeinen Ruisrockia seuranneen viikon tiistain lehdessä. Oma teemanaan Ruisrock oli kulttuurisivuilla ajalla 5.–9.7., eli torstaista maanantaihin.

Taulukko 2. Vuoden 2018 Ruisrockia koskevien artikkelien määrä aineiston poimintajaksolla. Eri värillä on merkitty päivät kuvaamaan aikaa, jolloin Ruisrock järjestettiin.

Vuonna 2024 Ruisrock järjestettiin 5.–7.7. Aineistoni tältä vuodelta on ajalta 1.–14.7. Yhteensä vuonna 2024 Ruisrockia koskevia artikkeleita valikoitui aineistoon 24 kappaletta. Näistä 17 on Ruisrockviikolta ja 7 Ruisrockin jälkeiseltä viikolta. Ensimmäinen Ruisrockia käsittelevä artikkeli julkaistiin Ruisrockia edeltävänä maanantaina ja viimeinen Ruisrockin jälkeisenä keskiviikkona. Ruisrock oli kulttuurisivujen teemana ajalla 4.–7.7., eli torstaista sunnuntaihin.

Taulukko 3. Vuoden 2024 Ruisrockia koskevien artikkelien määrä aineiston poimintajaksolla. Eri väreillä on merkitty päivät kuvaamaan aikaa, jolloin Ruisrock järjestettiin.

2.2 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Tarkastelin aineistoani aineistolähtöisen sisällönanalyysin keinoin. Sisällönanalyysi on tapa järjestää aineisto ja sopii dokumenttien systemaattiseen ja objektiiviseen analysointiin. Sisällönanalyysillä etsitään tekstin merkityksiä ja tutkittavasta ilmiöstä saadaan sisällönanalyysin keinoin tiivistetty kuvaus. (Tuomi, Sarajärvi 2018, 117.) Tämä analyysitapa sopii aineistooni ja tutkielmani tavoitteisiin, sillä pyrin saamaan tiivistetyn kuvan aineistooni valikoitujen artikkelien aiheista, jotta voin selvittää, millainen kertomus Ruisrockista muodostuu.

Aineistolähtöinen sisällönanalyysi on kolmivaiheinen prosessi. Ensimmäisessä vaiheessa alkuperäisaineisto pelkistetään. Aineistosta etsitään tutkimustehtävän kannalta olennainen ja alkuperäisistä ilmauksista tehdään pelkistettyjä ilmauksia. (Tuomi, Sarajärvi 2018, 117.) Aloitin sisällönanalyysin lukemalla jokaisen aineistooni valikoituneen artikkelin ja nimesin artikkelin sen mukaan, mitä se kertoo Ruisrockista. Yksi artikkeli saattoi kertoa useammasta eri aiheesta, joten jokainen artikkeli saattoi saada useamman pelkistetyn ilmauksen. Luin artikkelit läpi useamman kerran. Erityisesti kun löysin jostakin artikkelista jonkin uuden

teeman, palasin lukemaan muita artikkeleja ja varmistamaan oliko teemasta ollut maininta aiemmin, joka olisi jäänyt huomaamatta aiemmilla lukukerroilla.

Aineiston pelkistämistä seuraa ryhmittelyvaihe, jossa samaa aihetta kuvaavat käsitteet ryhmitellään. Syntyneitä alaluokkia yhdistetään edelleen yläluokiksi ja pääluokiksi. (Tuomi, Sarajärvi 2018, 124–125.) Syntyneitä alaluokkia olivat esimerkiksi: artistin esittely, festarialue/ohjelma, kävijän haastattelu, keikkakertomus, festarin haitat, rikokset, häiriökäyttäytyminen, kulkeminen, pyöräily, taksi ja meluhäiriö. Samaa aihetta koskevat alaluokat yhdistin yläluokiksi. Esimerkiksi keikkakertomukset, artistin esittelyt ja artistin haastattelut liittyivät kaikki artisteihin, joten näistä muodostin yläluokan esiintyjät. Muodostetut yläluokat ovat esiintyjät, kulkeminen, ruoka/juoma, Ruisrockin vaikutukset muille kuin festivaaleihin osallistuville, rikokset ja häiriöt, festivaalikävijät, sekä sää.

Kolmannessa sisällönanalyysin vaiheessa aineisto käsitteellistetään ja muodostetaan pääluokat. Käsitteellistämisen prosessissa rakennetaan kuvaus tutkimuskohteesta muodostettujen käsitteiden avulla. Käsitteitä yhdistämällä saadaan vastaus tutkimustehtävään. (Tuomi, Sarajärvi 2018, 125–127.) Omassa tutkielmassani tutkin sitä, millaisen kertomuksen *Turun Sanomien* tekstit Ruisrockista muodostavat, joten vastaus omaan tutkimuskysymykseeni ei löydy käsitteellistämällä.

Olenaisempaa omassa tutkielmassani on tarkastella ajallisesti teemoja, jotka sisällönanalyysin keinoin on muodostettu. Tämän vuoksi en tehnyt sisällönanalyysin käsitteellistämistä aineistolleni. Myös Tuomi ja Sarajärvi (2018, 127) toteavat, että aineistolähtöinen sisällönanalyysi tehdään aina aineiston ehdoilla, eikä yhdistäviä luokkia aina muodostu tai ole tarpeen tehdä. Tutkielman analyysiosuudessa esittelen aineiston sisällönanalyysissä nousseita teemoja kronologisesti.

3 Tarinallisuus journalismissa

Tässä luvussa esittelen tutkielman teoreettisen viitekehyksen, joka muodostuu tarinallisesta journalismista. Tutkielmani tavoite on selvittää, millainen tarina Ruisrockista syntyy *Turun Sanomissa*. Tämän vuoksi tarinallisuuden ymmärtäminen erityisesti journalismin kontekstissa on omassa tutkielmassani oleellista.

Tarinallisen journalismin termin rinnalla käytetään myös esimerkiksi termejä narratiivinen, kertomuksellinen ja kaunokirjallinen journalismi. Käsitteellä tarkoitetaan 1960-luvulla alkanutta tapaa tuoda perinteisiin uutisteksteihin romaaneille ominaisia tyylikeinoja (Mäkelä, Karttunen 2020, 273–274). Kaunokirjallisen journalismin voidaan määritellä olevan ”faktaa fiktion keinoin”, eli sisällöltään totta, mutta esitysmuoto sisältää fiktiossa käytettäviä keinoja (Lassila-Merisalo 2009, 12). Tänä päivänä lehtien luetuimpiin juttuihin lukeutuu koko ajan enemmän elämypohjaisia tekstejä, pelkkien faktapohjaisten tekstien sijaan. (Lassila-Merisalo 2020, 97). Tarinallisuudella journalismissa on siis vakiintunut paikkansa.

3.1 Tarinallisen journalismin piirteitä

Tarina on vaikuttamisen muotona tehokas (Lassila-Merisalo 2020, 89). Tarinallisen journalismin on oltava sisällöltään faktaa, vaikka ulkoiset tunnusmerkit viitaisivatkin fiktion. Tällöin puhutaan niin sanotusta lukijasopimuksesta, eli lukijan tulee voida luottaa tiettyä tekstilajia lukiessaan tiettyihin asioihin. (Lassila-Merisalo 2020, 92.) Sanomalehteä lukiessaan lukijan tulee voida luottaa siihen, että artikkelien sisältö on faktaa, eivätkä tekstit ole esimerkiksi fiktiivisiä novelleja. Esimerkiksi oman *Turun Sanomien* aineiston kohdalla voin luottaa siihen, että nämä tekstit on kirjoitettu Ruisrockista, eikä toimittaja esimerkiksi kirjoita fiktiivistä tekstiä haluamastaan aiheesta koskien Ruisrockia.

Kertomusten toistuvat tarinankaaret saattavat muuntua kaavamaisiksi odotuksiksi asioiden etenemisestä. Tällöin voidaan lopulta alkaa puhua jonkun aiheen vakiintuneesta mallitarinasta. (Raipola, Nurminen 2024, 6.) Tarinoissa käytetään helposti omaksuttavia ja tulkittavia mallitarinoita. Samat mallitarinat kiertävät tuoden lukijoille tuttuutta tarinoiden pointteihin ja opetuksiin, mutta toisaalta supistavat kertomisen tapoja. Kulttuurimme muovaamat tarinat ovat usein opetuksellisia inspiraatio- tai uhrkertomuksia. (Mäkelä 2020, 23–24.) Aineistossani oli selkeästi nähtävissä, miten samoista teemoista kirjoitettiin usein Ruisrockin yhteydessä. Toisinaan asiasta ei ollut edes siinä hetkessä mitään erityistä

sanottavaa, mutta juttu tehtiin silti. Esimerkiksi vuonna 2024 kirjoitettiin uutinen koskien Ruisrockin taksikaaosta. Tekstissä kuitenkin kerrottiin, ettei edellisten vuosien kaltaista taksikaaosta ollut. (Höyssä 2024 B, 6.) Taksikaaos tuntuu olevan osa Ruisrockin mallitarinaa, joten siitä kirjoitetaan, vaikka sellaista ei olisikaan. Jopa sen puuttuminen on uutisoinnin arvoista ja oletuksena tuntuu olevan, että lukijat haluavat tietää aiheesta.

Tarinallisen journalismin aikana on hyvä pysähtyä miettimään saako palstatilaa vain dramaattisimmat tarinat ja mitä riskejä tähän liittyy. Vaikka lukijoiden mielenkiinnon herättäminen ja sitä kautta myyntilukujen kasvatus ovat tärkeitä, on tunnepitoisuuden maksimointi riskialtista. (Rantanen, Roiha 2020, 168.) Raflaavat tarinat saattavat antaa vääristyneen kuvan kuvattavasta ilmiöstä tai sen yleisyydestä (Mäkelä, Karttunen 2020, 284).

Aineistossani tällainen dramatiikka näkyi ja joitakin dramaattisia enemmän yksittäistapauksilta vaikuttavista tapahtumista oli kirjoitettu artikkeleja. Esimerkiksi uutinen Ruissaloon mökilleen matkalla olleesta henkilöstä, joka oli pysäytetty Ruissalon sillalla ja häneltä oli vaadittu kulkulupaa, saattoi olla yksittäistapaus. Artikkelin mukaan lupia ei tulisi kysellä, mutta kaikki pysäytetään Ruissalon sillalla. (Rusanen 2012, 7.) Muiden, kuin festivaaliin osallistuvien kulkemisesta Ruissaloon tuskin olisi kirjoitettu ilman yhden henkilön tunteisiin vetoavaa kurjaa kokemusta. Nyt dramaattisella tarinalla luotiin kuva siitä, että Ruisrockin aikana kulkeminen Ruissaloon on tehty erityisen hankalaksi, eivätkä ihmiset pääse kulkemaan mökeilleen ilman lupaa ja pitkää odotusta.

3.2 Yksittäisten tarinoiden luoma kertomus

Tutkielmassani selvitän minkälaisen kertomuksen useat Ruisrockista kirjoitetut tekstit luovat yksittäisten tarinoiden sijaan. Yksittäisten tarinoiden tuonti yhteen on vaikuttava keino ja mahdollisuus luoda yksittäistapauksen sijaan jostakin aiheesta tapahtumasarja (Rantanen, Roiha 2020, 162). Raipola ja Nurminen (2024, 4) käyttävät tutkimuksessaan termiä mediakertomus, kun he puhuvat tietyn aiheen kertomuskokonaisuudesta. Käsitteellä he tarkoittavat toistuvia tapoja uutisoida tietystä ilmiöstä tai aiheesta. Olennaista mediakertomukselle on, että siitä muodostuu yleisölle kertomus aihetta koskevista tapahtumista, vaikka mediakertomus itsessään ”ei ole yleensä olemassa minkäänlaisena yksittäisenä kertovana tekstinä.” (Raipola, Nurminen 2024, 4–5.) Omassa tutkielmassani pyrin selvittämään juuri tällaista Ruisrockin mediakertomusta, eli minkälainen kertomus

Turun Sanomien artikkelien perusteella syntyy Ruisrockista kokonaisuutena, kun siitä uutisoidaan toistuvasti vuosien ajan tietyn tavoin.

Tarinasta kertomuksen tekee kuvaus ja esitys tapahtumasarjasta, joka on kokijalle ja kertojalle merkityksellinen ja keskittyy johonkin tiettyyn asiaan yleisen sijaan (Karttunen 2020, 55–56). Esimerkiksi aineistossani mainittu Via Dolorosa eli kulkeminen jalkaisin Ruisrockiin esitetään *Turun Sanomissa* erityisen merkityksellisenä kokemuksena. (Jokela 2024 A, 16.) Siirtymistä jalkaisin Ruisrockiin verrataan jopa pyhiinvaellukseen (Kittilä 2018, 16) ja aihetta toistetaan eri vuosina. Kulkeminen Ruisrockiin esimerkiksi jalkaisin on tiettyyn asiaan keskittyvä merkityksellinen osa Ruisrockin tapahtumasarjaa.

Karttusen mukaan kertomukseen kuuluu oleellisesti muutos. Tapahtuneesta muodostetaan kertomus, jossa ensin tapahtui jotain, siitä seurasi jotakin muuta ja lopuksi tapahtui vielä jotakin. Tällöin tapahtumista muodostuu toisiinsa kiinnittyvä sarja irrallisten tapahtumien sijaan. Kertomus voi koskea ajallisesti sekä saman päivän aikana tapahtuneita asioita, tai vaikka useamman vuosikymmenen ajalle sijoittuvia sattumuksia. (Karttunen 2020, 56–57.) Tämä muutos on nähtävissä koko Ruisrockin kertomuksessa, jossa aiheet seuraavat toisiaan muodostaen lopulta toisiinsa liittyvän tapahtumasarjan.

Mediakertomuksilla on kertomuksille tyypillinen taito yleisön taivutteluun ja ohjaukseen kohti yleistettäviä käsityksiä. Mediakertomuksen syntyyn tarvitaan pidempi ajanjakso, jonka aikana aiheesta kirjoitetaan yksittäisiä uutisia. Kun tiettyä aihetta koskevia uutisia kirjoitetaan riittävästi, alkaa aihe näyttäytyä tarinana, eli kokonaistulkintana kertomuksen muodossa. (Raipola, Nurminen 2024, 4–5.) Koska kertomus muodostuu ajallisesta sarjasta yksittäisiä tarinoita, tarkastelen itsekin aineistoani ajallisesti kahden viikon aikana ja kolmelta eri vuodelta, jotta aiheiden ajallinen eteneminen ja mediakertomuksen muodostuminen on mahdollista havaita.

Kertomuksia kerrotaan mielellään poikkeuksellisista tilanteista, jolloin kaikki ei mennyt aivan suunnitelmien mukaan. Juuri tämä tekee kertomuksesta kiinnostavan. (Karttunen 2020, 58). Omassa aineistossani tämä näkyi erityisesti Ruisrockin jälkeisissä kirjoituksissa. Tällöin teksteihin pyrittiin löytämään kaikki mahdolliset asiat, joista on ollut häiriötä tai haittaa. Ruisrockin jälkeiselle ajalle ei ole muodostunut riittävän voimakasta vastakertomusta, joka Raipolan ja Nurmisen (2024, 7) mukaan vastustaisi hallitsevaa kertomusta. Ruisrockin jälkeisen ajan uutisointia vallitsee kirjoittaminen asioista, jotka eivät Ruisrockin osalta onnistuneet tai joista oli harmia ja haittaa. Syynä on varmasti yhtä lailla vastakertomuksen

puuttuminen, kuin tapa uutisoida poikkeuksellisista tilanteista, joissa Ruisrock on epäonnistunut.

Jostakin aiheesta saattaa muodostua tapa tuottaa vain tiettyyn mallitarinaan sopivia kertomuksia, jolloin poikkeavat kertomukset eivät koskaan tule kuulluksi ja vallitsevasta kehyksestä poikkeavat kirjoitukset saattavat jäädä julkaisematta. (Rantanen, Roiha 2020, 162.) Kun jokin tieto ei sovi malliin, saattaa kirjoittajalla olla hankaluuksia kirjoittaa mallista poikkeavia tekstejä ja tekstiä kirjoittaessa kirjoittajan saattaa tehdä mieli viilata tarinan kulku malliin sopivaksi (Rantanen, Roiha 2020, 166).

Aineistossani ei esimerkiksi Ruisrockin jälkeen kerrota lainkaan oliko kymmenillä tuhansilla festivaaleille osallistuneilla hauskaa, mistä he nauttivat ja missä asioissa Ruisrock onnistui. Aiheet pyörivät enemmän rikosten ja haittojen ympärillä. Oletukseni on, että suurin osa festivaalikävijöistä oli tyytyväisiä Ruisrockiin, mutta nämä tarinat eivät koskaan tule kuulluksi, sillä Ruisrockin jälkeen kävijöiden positiivisista kokemuksista ei uutisoida. Tähän syynä voi olla myös Raipolan ja Nurmisen (2024, 5) mainitsema kertomuksen piirteiden kerrottavuuden arvotus. Kerrottavuuden näkökulmasta saatetaan olettaa, että suurin osa Ruisrockissa käyneistä on tyytyväisiä festivaaleihin, joten tämä ei ole kertomisen arvoista, eikä täytä kerrottavuuden näkökulmasta uutiskriteerejä.

4 Ruisrockin nouseva tunnelma

Tässä luvussa analysoin Ruisrockin positiivista ja nousevaa tunnelmaa, joka alkaa ennen Ruisrockia ja pysyy positiivisena lähes koko festivaalin ajan. Ennen Ruisrockia ja Ruisrockin aikana *Turun Sanomien* artikkeleissa annetaan vinkkejä festivaaliosallistujille, kerrotaan esiintyjistä ja Ruisrockista tapahtumana hyvin positiivisessa ja innostavassa valossa.

4.1 Vinkkejä festivaaliosallistujille

Festivaaliin osallistujan tulee varata jalkaansa hyvät kengät (Jokela 2024 A, 16), laukkuunsa vesipullon ja lompakon täynnä rahaa, sillä festivaalin ravintolat ovat toinen toistaan yllätyksellisempiä ja monipuolisempia (Lavia 2018, 18). Saapua voi parhaaksi katsomallaan tavalla, mutta erityisen festivaalielämyksen tarjoaa pyhiinvaellus pitkin Via Dolorosaa (Jokela 2024 A, 16). Ruuhkaa ei saa aiheuttaa saapuessaan, eikä muutakaan harmia. Poliisi valvookin erityisesti, että kulkeminen onnistuu ja lakia noudatetaan (Höyssä 2024 C, 6).

Ennen Ruisrockia festivaaleille osallistujia puhutellaan kirjoituksissa ja annetaan erityisesti infoa saapumisesta. Ruisrockiin saapumiseen vinkeiksi mainitaan ”polkupyörä ja festaribussi.”

Myös autolla, taksilla tai sähköpotkulaudalla pääsee lähelle festivaalialuetta, mutta nämä kulkuvälineet ruuhkauttavat lähiympäristöä. Apostolin kyydillä pääsee ihan perille asti läpi legendaarisen Via Dolorosa -hiekkatien, joten sekin on kokemuksen takia suositeltava saapumistapa. (Jokela 2024 A, 16.)

Kävellen Ruisrockiin kulkeminen mainitaan myös artikkelissa, jossa kerrotaan Ruisrockin uudistuvan jatkuvasti, mutta joidenkin asioiden pysyvä ja ”[y]ksi niistä on yleisön pyhiinvaellus jalkaisin Ruissaloon” (Kittilä 2018, 16). Kävelymatka festivaalialueelle on myös yksi Millasnooren tutkielmassa esittelemä festivaalirituaali ja sitä pidettiin oleellisena osana Ruisrockia (Millasnoore 2021, 52). Kulkemisesta esitetään myös aiempiin vuosiin viitaten uhkakuvia, kuten ”Ruissalon kansanjuhla on perinteisesti ollut tapahtuma, josta on ollut turha toivoa taksikyytiä kotiin” (Vahtera 2018, 5).

Festivaalivieraille kerrotaan: ”[o]ta oma vesipullo. Sen voi täyttää festivaalin vesipisteistä.” Lisäksi todetaan kuinka ”[r]uoka ja juoma ovat hyvää vauhtia nousemassa artistien veroisiksi vetonauloiksi” sekä ”[r]uokatarjoilut ovat vielä monipuolisempia.” (Lavia 2018, 18.) Eräässä

artikkelissa haastateltiin ystäväporukkaa, jolla on tapana kokkailla yhdessä eväät Ruisrockiin ja esiteltiin heidän menuunsa, joka sisältää kylmäsavulohitartaria ja saaristolaislimppua, täytettyjä patonkeja, salaattia ja fetapiirakkaa. Yksi haastatelluista kommentoi, miten ” [p]erinteisiä kebabjuttuja ei jaksa vetää koko viikonloppua. Omilla eväillä pärjää hyvin ensimmäiset tunnit, ja päivän viimeiset vedot voi sitten ostaa hyvällä omatunnolla kiskoilta.” (Wihanto 2012, 21.) Tulkintani mukaan etukäteen luodaan kuvaa monipuolisesta ruokatarjonnasta ja kutsutaan ihmiset kuluttamaan, sekä mainostetaan Ruisrockia ihanana paikkana viettää ystäväporukalla eväsretkeä.

Ruisrockiin osallistuville tarjoiitiin vinkkejä erityisesti siihen, minkälaiset kengät kannattaa laittaa jalkaansa. Esimerkiksi vinkkejä festivaaliviikonloppuun sisältävässä artikkelissa kerrotaan seuraavaa: ” – Hyvät kengät ovat ehkä tärkein festarivaruste, mihin voit panostaa. Tukevat kengät eikä mitkään sandaalit.” (Jokela 2024 A, 16.)

4.2 Esiintyjät

Juuri tänä vuonna esiintyjät ovat parempia, kuin koskaan ennen, tuntui olevan joka vuotinen sanoma. Artistien esittelyt sisälsivät joko haastatteluja tai toimittajan tekemän esittelyn esiintyjästä. Esimerkiksi ”Nämä keikat pitää nähdä” -artikkeli listaa toimituksen vinkkejä Ruisrockin esiintyjistä (Sarsila 2024 B, 16). Yksittäistä yhtyettä esiteltiin puolestaan haastattelussa ”*Block Party löysi soittamisen ilon*”, jossa esitellään yhtyeen historiaa. Tulevasta Ruisrock esityksestä yhtyeen laulaja ”lupaa festarisetin olevan ennen muuta tuoretta kuultavaa”. (Rantanen 2012, 18.) Kirjoituksilla houkutellessaan lukijoita tulemaan kuuntelemaan artisteja tai esimerkiksi mainitun yhtyeen uutta musiikkia.

Festivaalien aikana julkaistiin aina kirjoituksia edellisen päivän Ruisrock esiintyjien esityksistä. Esimerkiksi ”*Yonan keikka oli lauontain pieni helmi*” -artikkelissa kerrotaan, miten ”[s]eitsemättä albumiaan viimeistelevän Yonan esiintyminen lauontaina Minirannassa nousi kolmevartista festivaalikirjamaa suuremmaksi kokemukseksi” (Mikkola 2024, 16). Festivaalien aikana julkaistiin myös esittelyjä artisteista, jotka esiintyisivät kyseisenä päivänä ja jutussa kerrottiin millä lavalla ja mihin kellonaikaan kyseinen artisti esiintyy. Esimerkiksi ”Robin palaa Ruissilavalle” -tekstissä Robin itse kertoo, kuin ”[r]uississa pitää keikalle saada aina jotain spessua, kun se on festarikesän kohokohta”, sekä ” [e]nsimmäisen esiintyjän rooli on ottaa porukkaa sisään ja nostattaa tunnelmaa. Toivon, että onnistun siinä. Vedetään kuitenkin hyvä show satoi tai paistoi” (Jokela 2024 B, 15). Kirjoituksilla pyritään välittämään

tunnelmaa Ruisrockista ja houkuttelemaan lukijoita tulemaan kuulemaan viikonlopun aikana vielä tulossa olevia esiintyjä.

Artistit ovat festivaalien tärkein sisältö, kuvaileehan Ruisrock itsekin ensimmäisenä itseään festivaaliksi, jossa nautitaan monipuolisesta musiikkiohjelmasta (Ruisrock, 2024). Myös Ruisrockin historiaa käsittelevä teos sisältää lähes poikkeuksetta esittelyä siitä, keitä Ruisrockissa on esiintynyt ja minkälaisia tapahtumia on liittynyt esimerkiksi siihen, että joku artisti on saatu Ruisrockiin (Kittilä, Mikkola 2020). Ruisrockin festivaalirituaaleja tutkivassa pro gradu -tutkielmassa musiikin merkitys nousi merkittäväksi ja esiintyjillä oli joillekin jopa niin suuri merkitys, että he päättivät artistien perusteella aikovatko osallistua Ruisrockiin. Toisaalta yksittäisillä esiintyjillä ei ollut kaikille väliä ja festivaaliliput voitiin ostaa ennen kuin tiedettiin, keitä artisteja esiintyy. Osallistujilla oli luotto siihen, että Ruisrockissa esiintyvät artistit ovat aina hyviä. (Millasnoore 2021, 71–72.)

4.3 Ruisrock tapahtumana

Ruisrockin lähestyessä turkulaisten ravintoloiden ja kauppojen kannattaa varata varastonsa täyteen, sillä myynti saattaa kolminkertaistua tavalliseen viikonloppuun verrattuna. ”Yritykset varautuvat nälkäiseen ja janoiseen festivaalikansaan, joka vaeltaa viikonloppuna keskustan ja Ruissalon väliä” ja esimerkiksi ”Ruisrock-viikonlopun aikana keskustan Subway-ravintoloiden myynti tuplaantuu normaaliin verrattuna” tai erään ”ravintolan myynti Ruisrockin aikana on edellisvuosina käynyt niinkin kuumana, että tavallisen viikonlopun 3 000 euron myynti on noussut jopa 8 000 euroon.” (Siirilä 2024, 6.) Ruisrock tuo siis huomattavaa tulovirtaa Turun alueen yrityksille ja on myös tältä osin merkittävä tapahtuma paikallisesti.

Ruisrockissa paistaa aina aurinko. Säätä ei mainita Ruisrockin yhteydessä monesti, mutta mainittaessa sitäkin painokkaammin. Säästä puhutaan Ruisrockin taikana, jota kuvataan seuraavasti: ”Kellon lyödessä kaksi perjantaina avautuivat Ruisrockin portit. Niin avautui myös sininen taivas aamupäivän harmaiden pilvien väistyessä. Se on se kuuluisa Ruisrockin taika.” (Sarsila 2024 A, 14). Ruisrock viikonlopun aikana, kun kerrotaan, kuinka ”[h]ilpeisiin hattuihin auringolta suojautuakseen sonnustautuneet” kävijät nauttivat festivaaleista tai miten ”[f]estarit ovat perinteinen paikka esitellä henkilökohtaista tatuointikokoelmaa. Ja mikäpä paidatta hengatessa, kun sää oli kuuma, kostea ja hikinen.” (Kittilä, Norontaus & Teppo 2012, 18).

Festivaaliosallistujien tyyli ja erityisesti jo aiemminkin mainitut kengät saavat näkyvyyttä *Turun Sanomien* artikkeleissa. Kengistä on tehty oma gallup, jossa kävijät esittelevät kenkiään ja miksi kyseiset kengät valikoituivat Ruisrockiin. Eräällä kävijällä ”on jalassaan mustat maiharit, jotka hän oli valinnut, koska ne sopivat hänen asunsa estetiikkaan. – Nämä ovat coolit ja helppo pukea jalkaan.” Joillekin ” tärkeintä festarikengissä on mukavuus ja se, että ne kestävät vettä. Tästä syystä he olivat laittaneet jalkaan maiharit, joissa oli pussit mutasuojina. – Tämä ei oo meidän eka kerta Ruississa.” (Jokela 2024 C, 14.) Kenkien lisäksi tyyli näkyy sekä kuvissa, että teksteissä, esimerkiksi eräässä kuvassa nainen letittää toisen naisen tukkaa ja kuvatekstissä mainitaan, että ” [v]aikka festareilla könyttään säästä riippuen keskellä pölyä tai kuraa, tyylistä pidetään kiinni loppuun asti.” (Kittilä, Norontaus & Teppo 2012, 18).

Tyylin lisäksi festivaalikävijät ovat näkyvä teema Ruisrockiin liittyvässä uutisoinnissa. *Turun Sanomien* artikkeleissa Ruisrockin kävijöitä haastatellaan ja he näkyvät artikkelien kuvituksissa. Festivaalien yleisö on kiinnostanut tutkijoita ja esimerkiksi Cantellin tutkimuksessa tarkastellaan Ruisrockin yleisöä, heidän taustojaan, motiiveitaan ja kokemuksiaan (Cantell 1996). Erityisesti kävijät kertovat artisteista, kuten ” [h]eti alkuillasta Ruissaloon saapuneet tytöt kertoivat odottavansa etenkin lauantaista PMMP:n keikkaa.” Toiset osallistujat puolestaan ” kertoivat tulleen etenkin Stam1nan ja Disco Ensemblen perässä Turkuun.” (Teppo 2012 B, 20.) Kuvissa festivaaliosallistujat hymyilevät aurinkolaseissa auringon paistaessa kasvoille. (esim. Kittilä 2018, 16.)

Ruisrockin aikana festivaalikävijöiden osalta pohditaan, että ”[s]alaisuudeksi taitaa jäädä, kuinka moni on onnistunut salakuljettamaan alueelle kiellettyjä alkoholijuomia” (Sarsila 2024 A, 14). Alkoholien salakuljettaminen Ruisrockiin on myös yksi Millasnooren tutkielmassa noussut yleinen festivaalirituaali (Millasnoore 2021, 36). Festivaaliosallistujat pääsivät ääneen myös, kun selvitettiin, minkälaista taksilla kulkeminen festivaalien aikana on (Komonen, 2018, 5). Myös Turkuun ja Ruisrockiin saapumiseen liittyen selvitettiin festivaalikävijöiden mielipiteitä (Höyssä 2024 A, 4).

5 Ruisrockin tunnelma laskee

Tässä luvussa analysoin Ruisrockin laskevaa tunnelmaa, joka alkaa hiljalleen jo festivaaliviikonlopun lopulla ja näkyy erityisesti festivaalien jälkeen. Erityisesti aiheet koskevat Ruisrockista aiheutuneita rikoksia ja häiriöitä, sekä negatiivisia festivaalikokemuksia.

5.1 Rikokset ja häiriöt

Ruisrockin yhteydessä uutisoidaan näkyvästi siitä aiheutuneista rikoksista ja häiriöistä. Järjestyksen ylläpito on ollut myös Närhen tutkimuksessa, vuosien 1970–1989 Ruisrock uutisoinnissa näkyvästi esillä. Närhen *Helsingin Sanomista* poimitussa Ruisrockia käsittelevässä aineistossa järjestykseen liittyviä artikkeleja oli eniten. (Närhi 1990, 74–76.)

Ruisrockin aikana tapahtuneista rikoksista aletaan puhua aikaisintaan viimeisenä festivaalipäivänä. Artikkelissa listataan kaikki rikokset, joita Ruisrockin aikana on siihen asti tapahtunut, kuten ”yli 30 huumausaineen käyttörिकosta”, ”poliisi poisti festivaalialueelta viisi ihmistä häiriökäyttäytymisen tai liiallisen päihtymyksen vuoksi, ja neljä juhlijaa otettiin säilöön”, sekä ”[a]lueella kirjattiin lisäksi perjantain ja lauantain aikana viisi rangaistusvaatimusta järjestysmiehen vastustamisesta, kaksi näpistyksestä ja yksi toisen vahingoittamiseen soveltuvan esineen hallussapidosta.” (Turun Sanomat 2012 A, 9.)

Ruisrockin jälkeen kaikki festivaaleista aiheutuneet rikokset listataan yksityiskohtaisesti. Erikseen mainitaan lastensuojeluilmoitusten määrät, huumausainerikokset, putkaan toimittamisten määrät, alueelta poistojen määrät ja rattijuopumukset (Turun Sanomat 2012 B, 5; Höyssä 2024 D, 4; Kaartinen 2012, 4). Rikoksista puhutaan melko neutraaliin sävyyn, enemmän listana, jossa kerrotaan paljonko mitäkin rikoksen lajia on tapahtunut. Tällä pyritään tulkintani mukaan toteamaan neutraalisti faktat. Kuitenkin jo pelkästään rikosten määristä uutisointi kertoo, että halutaan tuoda festivaalien varjopuoli näkyväksi lukijoille. Rikoksista uutisointi on vahvasti osa Ruisrockin mallitarinaa.

Ruisrock näkyy ja kuuluu myös henkilöille, jotka eivät osallistu Ruisrockiin. Festivaalien aikana uutisoitiin miten ”Kuuvaan huvilalleen suunnannut autoilija koki perjantaina ikävän yllätyksen, kun hänet pysäytettiin heti Ruissaloon saavuttuaan. Ruisrockin järjestysmiehet kyselivät kulkulupaa, ja vääntö asiasta jatkui autoilijan mukaan valitettavan kauan.” (Rusanen

2012, 7.) Kulkeminen Ruissaloon on festivaalien aikana hitaampaa ja saattaa häiritä harmonista mökkimatkaa.

Ruisrockin aiheuttama meluhaitta nousi otsikoihin, kun *Turun Sanomissa* kerrottiin kuinka ” [b]assonjytkeen mainittiin kantautuneen lähitienoiden lisäksi esimerkiksi Jäkärään, Halisiin, Lietoon, Varissuolle, Skanssiin ja Littoisiin saakka, siis yli 15 kilometrin päähän Kansanpuistosta” (Norontaus 2024, 4). Aihe herätti keskustelua ja siitä uutisoitiin uudelleen muutaman päivän päästä tarkemmin seuraavasti: ”

Suuri osa kommentoijista tuntuu olevan sitä mieltä, että Ruisrockista kantautuvaa meteliä jaksaa kuunnella, koska festivaali on monelle kävijälle kesän kohokohta ja tuo kaupunkiin paljon rahaa. – Luolavuoressa jumputti, mutta mitä sitten. Kerran vuodessa Ruisrock. Ihan hyvä homma, eräs kommentoi. Jotkut kertovat suorastaan nauttineensa kotiin kantautuneesta musiikin jytkeestä. – Äskettäinkin nautin PMMP:n esityksestä. Wau! Upeasti kuului, kirjoitti toinen. Kaikki eivät olleet kaupunkiin kantautuneista äänistä innoissaan. Osa oli menettänyt yöuniaa, ja jotkut harmittelivat Turun kesän lukuisia festivaaleja. Muutama oli huolissaan eläinten puolesta. – Kun jotkut ”nauttivat täysillä”, pitääkö toisten sen varjolla kärsiä täysillä?? Eikö vähempikin riittäisi ”nautintoon”? (Hyttinen 2024, 6.)

Ruisrockin aiheuttama melu on siis pitänyt puolta Turkua hereillä ja ihmiset ovat harmistuneita, kun kotiin kuuluu musiikkia. Toisaalta moni on nauttinutkin, kun muutaman tunnin on kuulunut kotipihalle asti artisteja. Turkulaisia vielä muistutetaan artikkelissa, että hyvä tottua meluun, koska möykkää on koko kesän edestä vielä edessä, sillä festivaaleja alueella riittää. (Hyttinen 2024, 6.)

5.2 Festivaalikokemukset

Festivaaliviikonlopun aikana kirjoitetaan siitä, miten yleisö on päässyt kulkemaan festivaaleille tai sieltä pois. Erityisesti kerrotaan, jos kulkemisessa on ollut jotakin ongelmaa tai selvitetään, onko ennakoitu ajatus esimerkiksi taksinsaannin hankaluudesta toteutunut. Ongelmista nostetaan esimerkiksi se, miten ” [p]yöräilijät eivät pysy heille osoitetuilla väylillä vaan siirtyvät autoilijoiden sekaan.” (Turun Sanomat 2012 A, 9).

Taksilla kulkeneita haastateltiin ja he kertoivat esimerkiksi, että ” Lauantaina aamuyöllä, kahden aikaan, jonot olivat ”sika pitkät” ja ”[m]e kävelimme pois päin taksitolpalta vähän matkaa ja tilasimme taksin. Mutta ennen kuin se ehti tulla, ajoi joku meidän ohi ja tarjosi kyytiä. Otimme sen. Taksikuljettaja se tuskin oli.” (Komonen, 2018, 5.) Taksikaaoksesta haluttiin uutisoida myös vuonna 2024. Uutinen kuitenkin kertoi siitä, ettei kaaosta ollut. (Höyssä 2024 B, 6.) Kuten Rantanen ja Roiha (2020, 166) kertovat, kun jokin tieto ei sovi

malliin, saattaa kirjoittajalla olla hankaluuksia kirjoittaa mallista poikkeavia tekstejä. Kirjoittaja on halunnut kirjoittaa tunnetusta Ruisrockin aikaisesta taksikaaoksesta, mutta sellaista ei ollutkaan. Niinpä uutinen kertoo siitä, ettei ongelmia ollut. Kulkemiseen liittyen tunnutaan hakevan ongelmia, joista uutisoida. Närhi kertoo pro gradu -tutkielmassaan, että liikenne oli Ruisrockiin liittyvä ongelma vuosina 1970–1971, ainakin uutisotsikoissa. Närhen aineistossa vuodesta 1970 vuoteen 1989 asti, ei aiheesta kahden ensimmäisen vuoden jälkeen kirjoitettu enää ollenkaan. (Närhi, 1990, 76.) Aihe on siis noussut vuoden 1989 jälkeen jälleen median kiinnostuksen kohteeksi.

Festivaaliviikonlopun jälkeen ruuasta ja juomasta kerrotaan juomien hintoihin ja alkoholin salakuljetukseen liittyen (Rantala 2012, 5) Festivaaliviikonlopun jälkeen ei ennen Ruisrockia mainostetusta ruokatarjonnan monipuolisuudesta puhuta mitään, vaan hinnat ovat olleet liikaa ja tarjonta puutteellista. Toisaalta aineistossani ei pyritty erityisesti selvittämään kuinka monen ruokailijan mielestä ruokatarjonta oli hyvä ja kattava. Tällä puolella tarinaa ei siis ollut edes mahdollisuutta tulla kuulluksi. Tämä on tyypillistä juuri mallitarinoille, joissa poikkeavat kertomukset eivät välttämättä koskaan tule kuulluksi (Rantanen, Roiha 2020, 162).

Artikkeleissa tiedustellaan festivaalivieraiden toiveita tuleviin Ruisrock-festivaaleihin. Osallistujat toivoisivat jatkossa selkeämpää ohjausta kulkemiseen, sekä nykyisen yllätyksellisen ja monipuolisen ruuan sijaan parempaa ja halvempaa ruokaa. Lisäksi toiveena olisi artisti, josta haastateltavalla ei ollut aivan varmuutta onko kyseinen bändi pystyssäkään enää (Teppo 2012 A, 19). Jotain parempaa kuitenkin on Ruisrockilla jatkossa oltava tarjottavana.

6 Lopuksi

Tutkielmani tavoite oli selvittää, millainen kertomus Ruisrockista syntyy *Turun Sanomissa*. Tutkielmani tuloksena voin todeta, että Ruisrockista kerrotaan *Turun Sanomissa* tiettyä mallitarinaa. Muodostunut kertomus on monipuolinen ja kattaa sekä festivaalin positiiviset, että negatiiviset puolet, edeten positiivisesta tunnelmasta negatiiviseen.

Kertomus Ruisrockista alkaa sillä, että festivaalien hyviä puolia ja vaikutuksia tuodaan ilmi. Hyvät esiintyjät, tunnelma ja tulovirta alueen muillekin yrityksille. Tulkintani mukaan tällä halutaan nostaa tunnelmaa ja näyttää parhaat puolet festivaaleista. Festivaaleilla kaikki ovat iloisia, aurinko paistaa ja artistien esitykset ovat toinen toistaan parempia. Kulkeminen saattaa aiheuttaa ongelmia, samoin rikoksia alkaa esiintyä ja festivaali saattaa näkyä ja kuulua muillekin, kuin osallistujille. Tulkintani mukaan positiivista tunnelmaa halutaan pitää yllä, mutta ongelmista on alettava jo kertoa. Festivaalien jälkeen pohditaan vikoja ja miten kaikki voisi olla jatkossa paremmin. Ruisrock aiheuttaa melua ja rikoksia, eikä ruokatarjontakaan ollut niin monipuolinen, mitä annettiin ymmärtää.

Ruisrockin tarinasta voisi päätellä, että festivaali on lopulta pettymys. Kaikki suuret odotukset ihanasta festivaaliviikonlopusta vaihtuivat rikoksiin ja haittoihin. Tarinan vire on selvästi laskeva. Festivaalien jälkeen ei uutisoida lainkaan siitä, miten kävijät todella viihtyivät. Tässä lienee taustalla odotus siitä, mitä lukijat haluavat kuulla. Kun tapahtuma on jo ohi, on turha kertoa, millaista ravintolatarjonta oli tai miten kävijät viihtyivät. Nämä aiheet eivät Ruisrockin jälkeen täytä enää kerrottavuuden näkökulmasta uutiskriteerejä.

Oma tulkintani on, että vuosien aikana Ruisrock on yhdistetty tiettyihin teemoihin ja näistä on paine kirjoittaa vuosittain, vaikka kaikkina vuosina aiheesta ei olisikaan juuri sanottavaa. Kirjoittamisessa on tiettyä rituaalinomaisuutta, sillä samaa tarinaa toistetaan vuosittain. Kuten Rantanen ja Roiha (2020, 162) kertovat, jostakin aiheesta saattaa muodostua tapa tuottaa vain tiettyyn mallitarinaan sopivia kertomuksia, jolloin poikkeavat kertomukset eivät koskaan tule kuulluksi, vaan vallitsevasta kehyksestä poikkeavat kirjoitukset saattavat jäädä julkaisematta. (Rantanen, Roiha 2020, 162). Ruisrockin mallitarinaan ei tunnu kuuluvan festivaalien jälkeen hyvien ja onnistuneiden asioiden uutisointi. Ruisrockin tarinassa näkyy festivaalin pitkä historia ja sen vaikutukset paikallisyhteisöön.

Aineistostani nousseet teemat olivat samoja, mitä muut Ruisrockia tutkineet olivat valinneet tarkasteltavakseen tutkimuksissaan, joten voin olettaa löytäneeni aineistosta keskeisimmät

teemat sisällönanalyysissä. Arvioin tutkielmani luotettavuuden hyväksi, sillä monet löydökseni olivat linjassa aiemmin Ruisrockia tutkineiden löydösten kanssa.

Hypoteesini oli, että Ruisrockista olisi olemassa tietty mallitarina, jota toistetaan. Tulosteni perusteella tämä on totta, vaikka en pystynyt kaikkia oletuksiani todistamaan. Aineistoni koostui 3 vuodelta ja Ruisrockia on järjestetty vuodesta 1970 alkaen, korona-aikaiset kaksi välivuotta huomioiden yhteensä 52 kertaa. Useamman vuoden aineistolla tuloksissa olisi ollut varmasti enemmän toistuvuutta ja tämän myötä yleistettävyyttä. Tutkielman aloittamisen aikaan oletukseni oli, että meluhaitoista uutisoidaan vuosittain. Aineistossani meluhaitasta uutisoitiin kuitenkin vain yhtenä vuonna. Oletukseni on edelleen, ettei tämä ole ainoa vuosi, kun Ruisrockiin liittyen uutisoidaan meluhaitasta, mutta toista tällaista vuotta ei vain osunut aineistooni. Jatkotutkimuksena voisikin olla kiinnostavaa perehtyä yhteen teemaan ja tutkia miten siitä on kirjoitettu jokaisen tai useamman järjestetyn Ruisrockin yhteydessä.

Sen tutkiminen, millainen kertomus Ruisrockista syntyy *Turun Sanomissa* auttaa ymmärtämään laajemmin median toimintaa. Kuten aiemmin kerroin, on tarina vaikuttamisen muotona tehokas (Lassila-Merisalo 2020, 89). Kertomukset ovat tapa jäsentää maailmaa ja välittää eteenpäin kokemuksia (Raipola, Nurminen 2024, 5). Olemme sekä lukijoina, että kirjoittajina tottuneet jäsentämään maailmaa kertomusten kautta. Tämän vuoksi Ruisrockista muodostunut mallitarina on sekä lukijoille, että jokaisena vuonna kirjoittaville toimittajille tuttu. Kertomusta on helppo seurata ja toteuttaa, kun malli on valmiina. Toimituksessa tiedetään mistä aiheista tulisi kirjoittaa ja lukija tietää mitä tietoa Ruisrockista tulee luettavaksi.

Yhteenvedona voidaankin todeta tämän tutkielman osoittaneen, että Ruisrockista on olemassa mallikertomus, jota toistetaan *Turun Sanomissa*. Tämä tutkielma tarjoaa uutta tietoa siitä, mitä Ruisrockista kirjoitetaan *Turun Sanomissa* ja korostaa sitä, että Ruisrockiin liittyen on tiettyjä teemoja, joista on tapana kirjoittaa, vaikkei siinä hetkessä sanottavaa olisikaan. Vaikka tutkielmalla on omat rajoituksensa, kuten aineiston rajaaminen vain kolmeen vuoteen, avaa se uusia mahdollisuuksia jatkotutkimukselle. Jatkotutkimukseksi sopisi esimerkiksi Ruisrockin tutkiminen uutisena 2000-luvulla tai tarkemman mediakertomuksen muodostaminen Ruisrockista. Tämä tutkielma edistää ymmärrystä *Turun Sanomissa* syntyneestä Ruisrockin kertomuksesta, luoden hyvän pohjan mahdollisille tuleville tutkimuksille.

Lähteet

- Cantell, Timo. 1996. *Kaupunkifestivaalien yleisöt: Kuopio tanssii ja soi, Tampereen teatterikesä, Turun musiikkijuhlat, Ruisrock*. Tilastotietoa taiteesta Nro. 14. Helsinki: Taiteen keskustoimikunta.
- Hyttinen, Kalle. 2024. *Kaikukäytävä toi rokin lähiöihin*. Turun Sanomat, 10.7.2024.
- Höyssä, Lauri. 2024 A. *Festarikansa löysi Turkuun junaliikenteen katkosta huolimatta*. Turun Sanomat, 6.7.2024.
- Höyssä, Lauri. 2024 B. *Ruisrockin taksikaaos vältettiin jonotaktiikalla*. Turun Sanomat, 7.7.2024.
- Höyssä, Lauri. 2024 C. *Poliisi valvoo tarkasti Ruisrock-liikennettä*. Turun Sanomat, 4.7.2024.
- Höyssä, Lauri. 2024 D. *Ruisrockissa ei vakavia rikoksia*. Turun Sanomat, 8.7.2024.
- Isomäki, Anette. 2011. *Bistoravintolat Ruisrockissa*. Opinnäytetyö. Turun ammattikorkeakoulu.
- Jokela, Nea. 2024 A. *Parhaat vinkit täydelliseen Ruissiviikonloppuun*. Turun Sanomat, 3.7.2024.
- Jokela, Nea. 2024 B. *Robin palaa Ruissilavalle*. Turun Sanomat, 6.7.2024.
- Jokela, Nea. 2024 C. *Millaiset festarikengät puit jalkaan ja miksi?* Turun Sanomat, 6.7.2024.
- Kaartinen, Katja. 2012. *Ruisrockista 39 lastensuojeluilmoitusta*. Turun Sanomat 9.7.2012.
- Karttunen, Laura. 2020. *Kokemuksellinen kertomuskäsitys*. Teoksessa Kertomuksen vaarat: kriittisiä ääniä tarinataloudessa. Toimittajat Maria Makelä, Samuli Björninen, Ville Hämäläinen, Laura Karttunen, Matias Nurminen, Juha Raipola, Tytti Rantanen ja Anu Silfverberg. Tampere: Vastapaino.

- Kittilä, Jukka, Norontaus, Katariina ja Teppo, Anni. 2012. *Ruissalossa rokattiin myös rullien päällä*. Turun Sanomat, 8.7.2012.
- Kittilä, Jukka. 2018. *Ohjelmisto muuttuu, vaellus Ruissaloon ei*. Turun Sanomat, 8.7.2018.
- Kittilä, Jukka ja Mikkola, Jaakko. 2020. *Ruisrock 1970–2020: Tarinat, totuudet ja myytit*. Helsinki: Johnny Kniga Kustannus.
- Komonen, Oona. 2018. *Uudet taksitoimijat evät juuri erottuneet katukuvasta*. Turun Sanomat, 8.7.2018.
- Kyheröinen, Taija. 2007. *Ruisrock ristitulella: Diskurssianalyttinen tutkielma festivaalin mediakuvan ja identiteetin muotoutumisesta 1970–1972 ja 2004–2005*. Pro gradu - tutkielma. Turun yliopisto, Taiteiden tutkimuksen laitos.
- Kähkönen, Maija. 2019. *Tapahtuman markkinointi sosiaalisessa mediassa: Ruisrock*. Opinnäytetyö. Turun ammattikorkeakoulu.
- Lassila-Merisalo, Maria. 2009. *Faktan ja fiktion rajamailla. Kaunokirjallisen journalismin poetiikka suomalaisissa aikakauslehdissä*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Print.
- Lassila-Merisalo, Maria. 2020. *Tarinallinen journalismi*. Tampere: Vastapaino.
- Lavia, Riku. 2018. *Ota vesipullo mukaan ja jätä rattaat kotiin*. Turun Sanomat, 4.7.2018.
- Mikkola, Jaakko. 2024. *Yonan keikka oli lauantaan pieni helmi*. Turun Sanomat, 8.7.2024
- Millasnoore, Aurora. 2021. *Juodaan, katsotaan bändejä, heitetään läppää ja nautitaan: Ruisrockiin usein osallistuneiden ystäväporukoiden festivaalirituaalit*. Pro gradu - tutkielma. Turun yliopisto, Taiteiden tutkimuksen laitos.
- Mäkelä, Maria. 2020. *Aikamme mallitarinoita*. Teoksessa Kertomuksen vaarat: kriittisiä ääniä tarinataloudessa. Toimittajat Maria Makela, Samuli Björninen, Ville Hämäläinen, Laura Karttunen, Matias Nurminen, Juha Raipola, Tytti Rantanen ja Anu Silfverberg. Tampere: Vastapaino.

- Mäkelä, Maria ja Karttunen, Laura. 2020. *Kokemuksellisuus, mallitarinat ja eksemplaarius tarinallisen yksilöjournalismin valtakaudella*. Teoksessa Kertomuksen keinoin: tarinallisuus mediassa ja tietokirjallisuudessa. Toimittajat Mikko. T. Virtanen, Pirjo Hiidenmaa ja Jyrki Nummi. Helsinki: Gaudeamus.
- Norontaus, Katariina. 2024. *Sää voi olla syynä poikkeukselliseen Ruisrock-meluun*. Turun Sanomat, 8.7.2024.
- Närhi, Ari. 1990. *Rockfestivaali uutisena: Ruisrock Helsingin Sanomissa 1970–1989*. Pro gradu -tutkielma. Tampereen yliopisto, Tiedotusopin laitos. Julkaisuja, sarja A.
- Raipola, Juha ja Nurminen, Matias. 2024. *Tuhoon tuomittu: Apotin kielteinen mediakertomus 2012–2021*. Media & viestintä 47 (3):1–26. <https://doi.org/10.23983/mv.144416>.
- Rantala, Jenni. 2012. *Ruisrock viikonloppu päättyi kesken*. Turun Sanomat, 10.7.2012.
- Rantanen, Annika. 2012 A. *Block Party löysi soittamisen ilon*. Turun Sanomat, 5.7.2012.
- Rantanen, Emmi. 2014. *Onnistunut viestintä Ruisrock-festivaalin talkootoiminnassa*. Opinnäytetyö. Humanistinen ammattikorkeakoulu.
- Rantanen, Tytti ja Roiha, Taija. 2020. *Kertomuksen vaarat #metoo-liikkeen tarinavetoisessa aktivismissa*. Teoksessa Kertomuksen vaarat: kriittisiä ääniä tarinataloudessa. Toimittajat Maria Makelä, Samuli Björninen, Ville Hämäläinen, Laura Karttunen, Matias Nurminen, Juha Raipola, Tytti Rantanen ja Anu Silfverberg. Tampere: Vastapaino.
- Ruisrock: Info, <https://ruisrock.fi/info/>, 7.12.2024.
- Rusanen, Jonna. 2012. *Kuuvaan huvilalle tähdännyt närkästyti kulkulupakyselyistä*. Turun Sanomat, 7.7.2012.
- Sarsila, Emma. 2024 A. *Ruisrockin taikaa ilmassa*. Turun Sanomat, 6.7.2024.

Sarsila, Emma. 2024 B. *Nämä keikat pitää nähdä*. Turun Sanomat, 3.7.2024.

Siirilä, Taru. 2024. *Myynti pomppaa jopa tuhansiin*. Turun Sanomat, 4.7.2024.

Teppo, Anni. 2012 A. *Enemmän vessoja, vähemmän jonoja, halvempaa ruokaa*. Turun Sanomat, 9.7.2012.

Teppo, Anni. 2012 B. *"Turkulaisten on velvollisuus tulla Ruisrockiin"*. Turun Sanomat, 7.7.2012.

Tuomi, Jouni & Anneli Sarajärvi. 2018. *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi* (uud. laitos). Helsinki: Tammi.

Turun Sanomat. 2012 A. *Ruisrockissa kahdessa päivässä yli 30 huumerikosta*. Turun Sanomat, 8.7.2012.

Turun Sanomat. 2012 B. *Ruisrock näkyi rattijuoppojen määrässä*. Turun Sanomat, 10.7.2024.

Vahtera, Niko. 2018. *Ruisrock antaa osviittaa*. Turun Sanomat, 5.7.2018.

Valtanen, Ella. 2023. *Verkkosivuston näkyvyyden lisääminen sisäisen hakukoneoptimoinnin keinoin: case Ruisrock*. Opinnäytetyö. Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Wihanto, Vivi. 2012. *Rento rockmenu*. Turun Sanomat, 5.7.2012.

Aineisto:

Turun Sanomat. 2012. 2.–15.7.2012.

Turun Sanomat. 2018. 2.–15.7.2018.

Turun Sanomat. 2014. 1.–14.7.2024.